

A képviselőválasztás.

(Saját tudósítónktól.) A választási mozgalom kezd hullámokat verni. A polgárság is egyre nagyobb érdeklődést mutat a képviselőválasztással kapcsolatos események iránt, aminek jelei azok a felszólalások és levelek, amelyek ma hozzánk érkeztek. A munkapárt első kerületének végrehajtó bizottsága ma, szerdán este 9 órakor *Belvárosi kávéház* külön helyiségében értekezletet tart, amelyre a tagokat ez uton meghívja az elnökség. A munkapárt második kerületének végrehajtó bizottsága szerdán délután 6 órakor a Bástya-utca 9. szám alatti párhelyiségben gyűlést tart. A tagokat megjelenésre kéri az elnök. A munkapárt harmadik kerületének végrehajtó bizottsága ma szerdán délután 6 órakor a Bástya-utca 9. szám alatti pártirodában ülést tart. A tagok megjelenését kéri az elnökség.

A munkapárt egyébként is erősen szervezkedik. A héten megjelenik *százötven tagu* végrehajtó bizottságának felhívása a város polgárságához. Természetesen az aláírást nem intézik el generálisan, hogy 150-es vagy százaz bizottság, hanem valamennyi nevet a felhívás alá nyomtatják.

Eddig tudvalevőleg két párt vette föl a harcot az első kerületi mandátum megszerzéseért. A nemzeti munkapárt, amely dr. Pálffy Józsefet jelölte egyhangú lelkesedéssel és a Károlyi-párt, amelynek Pálffy Dániel a jelöltje. Legújabbán a 48-as alkotmánypárt készül akcióra. Előbb azonban a pártnak Szegeden meg kell alakulnia, amit vasárnapra terveznek, amikor is az új párt programjával Uray Zoltán üzletvezetőt öhajítják a jelöltség elvállalására fölkérni. Uray Zoltán még nem nyilatkozott, hogy hajlandó-e a jelöltség vállalására és éppen azért különös, hogy az Uray-pártiroda a mai napon már megnyitott és az Aradi-utca 5. szám alatti helyiségben működését meg is kezdte. Az új

üzletvezető-helyettest, mint hírlik, már az államvasutak igazgatósága ki is rendelte dr. Berecki Sándor felügyelő, osztályfőnök személyében. Bereczky dr. ezidőszereint Kolozsváron tesz szolgálatot.

Urayt tudvalevőleg a vasutasok jelölik. A korrektségéről közismert üzletvezető érdekében — úgy látszik — egyes vasutasok a hivatalos presszió kételi fegyverével agítálnak. E mellett bizonyít az a levél, amelyet ma kaptunk:

Tisztelt Szerkesztőség! A választások tisztasága érdekében igen kérem ennek a néhány sornak közlését. Tudomásom van arról, hogy Uray Zoltán üzletvezető hívei — bizonyára nem az üzletvezető tudtával — íveket köröznek a hivatalokban. A leszámoló-hivatalban a vezetőség ívet bocsátott ki, a melyen a hivatalnokoknak írásos nyilatkozatot kellett tenni, hogy *Urayra szavaznak-e, vagy nem.* Volt tisztviselő, aki azt írta az ívre, hogy *nem*, de a legtöbbje természetesen igennel válaszolt. Akadt olyan tisztviselő is, aki nem volt hajlandó nyilatkozni, de később — érthető okokból — meggondolta a dolgot és beírta az ívre, hogy *Urayra szavaz.*

A tisztviselőknél ez a „gyöngéd” presszionálása aligha találkozik az üzletvezető helyeslésével. Tisztelettel: *Egy jól értesült.*

Más forrásból a következőket jelentik ebben az ügyben:

— Ugy látszik, hogy a választás még sem fog olyan simán lefolyni, mint azt az ország és a város érdeke megkíváná. Tudomásunkra jutott és közszájon forog, hogy Uray Zoltán érdekében vasuti hivatalnokok, tehát magyar királyi állami tisztviselők a vasuti hivataloknál osztályról-osztályra járnak, az osztályokban pedig munkaasztaltól-munkaasztalhoz és a tisztviselőket nyilatkozatra készítetik, hogy *rászavaznak-e Urayra?*

Aki egyenesen igennel nem felel, annak megmagyarázzák, hogy ez most a kormány-párt, tehát gondolkozzék az illető. Ha aztán igent mond, jegyzékbe veszik. Azt hisszük, hogy ez olyan eljárás, ami a szabad választás jogát korlátozza és az ilyen szavazatok megtámadás esetén *semmisek.*

Ajánljuk ezt az eljárást a kormány és a választók figyelmébe. Akik a tiszta választásokat követelték, amelyek mentek legyenek minden a hivatalos helyiségekben a hivatali tisztviselők részéről történő beavatkozástól, rábeszéléstől, erkölcsi nyomástól, azoknak legfőbb érdekük, hogy a tisztviselők az efféle eljárástól tartózkodjanak. A kormánynak viszont az is érdeke, hogy a világháború közepette ne engedje a választási mozgalmakat ennyire elfajulni.

Az iparosok egy része vasárnap este társas vacsorára jött össze a *Prófétában*. A vacsora alatt több felszólalás hangzott el, köztük dr. *Sirsich György*é, aki az egyik reggeli lap szerint méltatlankodását fejezte ki a fölött, hogy Wimmer Fülöp szerint Pálffy Dániel nem az iparosok jelöltje és azt kérdezte, hogy Wimmer mi címen nevezi magát az iparos-párt vezérének, amellyel semmi érzelmi közössége nincs. Bár ez a nyilatkozat közjegyzői pecsét alatt hangzott el, még sem adja *hiteles* képét a szegedi közélet állapotoknak. Wimmer ugyanis nem magát nevezi ki az iparospárt vezérének, hanem őt nevezték ki ezzé az iparosok. Ez régen történt, most nem lehet rajta változtatni, még a választás kedvéért sem. Abból az *érzelmi közösségből* kifolyólag, amely Wimmer és az iparosság között fennáll, még más fontos örhelyre is megválasztották az iparosok Wimmert. Aki Pálffy Dániel érdekében tagadni akarja ezt, amit az egész város tud, mérhetetlenül sokat használ — Pálffy Józsefnek.

A nyolcadik hadikölcsön.

Rendkívül érdekes és figyelemreméltó cikk jelent meg *Roller Benő* tollából a nyolcadik hadikölcsön kibocsátása alkalmával. Megemlítem, hogy *Roller Benő* emlégetik, mint Szterényi kereskedelemügyi miniszter államtitkárát. A cikk egyik része innig hangzik:

— Államadósságunk, mely a háború kitörésekor mintegy 8 milliárd korona volt, a háborúban 26 milliárd koronával emelkedett, az eddigi hét magyar hadikölcsön révén azon-

Othello, a szegedi boszorkány

vagy

Ende gut, alles gut!

Látványos és kellekes városi érzékenységet mutatunk be itt Szegeden először. Mint részvétellel értesültünk, a szegedi színház hónapok óta nem adhat elő klasszikus darabot, mert a célu és jellegű színészenek kilyukadt a konturnusa és a suszterek az Istennek, sőt Sophoklesnek se hajlandók ilyen magassarku eszmát talpalni. Mivel ma minden valódit pótolni lehet megfelelő állal, például képességet nagyképpüséggel, demokráciával. Vázsonyival, egy új álkekszpiri drámát fedeztünk fel, amelyet Baróti József, az ismert sarkvidéki utazó hozott haza Nisnij Novgorodból, ahová a szegedi színház hazafias haragjában száműzte az angol költőt, hogy helyette Ohnet Györgyöt adoptálja, aki halálos ágyán megért és elismeréssel nyilatkozott a szegedi reportorról. (Szín: Dózsepalota előtt, záróra után. Carlo szenátor kezifáklyával és közismert ügybuzgóságával jön a Palazzo Dukameia felől. Utána a signoria, többen a közönség köréből, zárórások, kritikusok és intrikusok.)

Carlo:

Hahó, hahó, ébredj, dicső hatáság
S jó Dózse, ébredj, mert a háború
Homály és konjunktúra köntösében
Im elrabolták szív leányodat, ki
Művészet névre hallgat és szeret!
Dózse (tragikus hős Shakspeare nyomán,
sugó és szerződés nélkül. Azóta már van neki.)
Udv jó szenátor és ti többiek mind,
Előttem ez már régen tudva van.

Ó Gott der Rache, csakhogy észrevették!
Ne szólj szám, nem fáj az előlegem!

Fra Filippopovics.

Az óra nyelve zárást hirdete,
Térjünk tehát barátaim haza,
Avagy esetleg a nagy állomásra.
De holnap Almát a színünk elé
Idézzük, hogy feleljen vadjainkra,
Ellenkező esetben a szenátus
Száműzetésbe küldi el Makóra.

Dózse.

Helyes, helyes, én is pihenni térek
S bevágom kívülről az Oresztes trilogiát,
mert szép hosszú. (Megteszi.)

(Változás. Sötét kamara a sóhajok hidjánál,
melyet a régi krónikák teátrális Bizottságnak
neveznek. Asztal zöld gyászlepellet, auerha-
risnyákkal. A tizek tanácsából Bandi Gallo
és Carlo szenátorok, Scarpia Giuseppe, a sbir-
rek és dugoniesok feje, Baccio és Balassanio
mór urak, balfenekén Andrea Alma, mint
Othello. Bárók és bankárok.)

Carlo.

Nemes bizottság, imhol összeültünk
A művészet s közérdek szent nevében.
Hogy ítéljünk e vakmerő felett.
Ki legdrágább lányunkat rekvirálta
És elrejtette hüvös pincéjében.
Lépj hát elő Othello és beszélj,
De kérlek, temperáld a hangodat,
Mely erősen zengő, igen hatásos
Orgánum, ezt én is előismerem.

Othello (köszörelül):

Nemes tanács, mit mondjak, mit ne mond-
jak
S alakváltó képeségem melyik
Felét mutassam most felétek, ó jaj.

Legyek Cyrano, a szabad szegénység
Színes szavú, szomorkás hirdetője,
Legyek talán sértett Coriolanus,
Ki pártos göggel Nagyváradra pályáz?
Hol nem hányják fejemre azt a bruttót,
Mely Istenemre, nem tejfel fenékig!
Vagy Lear legyek, ki átkot mond, bolondot,

Hogy a hus ára verje a plafondot,
És olvadjon a zsír, mint olvadoztam
Makó alatt szép Romeo koromban?
Mit mondjak, mit ne mondjak, esitt te
szívem,

Sugó nélkül nem mondok semmit itten.
(Kardjába dölne, de sebezhetetlen páncél-
szekrénye meggátolja. Könnye megeregnél
és negyven nap, negyven este sorozatos elő-
adásban folynak, mint a köszívü ember fiai.)
Balassanio.

Mint Niobe sir, szánjuk mög szögényt!
Scarpia.

Imádkozál-e este nemde, mondsza?

Alma.

Több este is ugarimádkozám!

Foscari (talpig délmagyarban és magában):

S mit áldozál a klasszikus muzsáknak,
Felelj az égre és Ditrói Mórra?

Alma (ártatlanul)

A vasgyáros meg minden pénteken
(Tetszés a Daniello-párt részéről)

És Lendvait direkte kedvelem. (Tetszés
a Lola-párt részéről)

Bernardo Bacco (lisztferencjózsefben)

Ügyed kezd jobbra fordulandani.

Az ostromot jól állod, mon amit

Andrea Alma.

Ó hálá Isten, Armin és Dani!